

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001

тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83

E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,

themis@minjust.gov.ua,

web: <http://www.minjust.gov.ua>,

код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Анні

foi+request-98022-

@fda.com.ua

Про розгляд запиту

Міністерство юстиції України розглянуло Ваш запит на отримання публічної інформації від 23.12.2021 (вх. № ПІ-А-6228 від 23.12.2021) щодо вчинення виконавчого напису і в межах компетенції повідомляє.

Відповідно до статей 2¹, 33 Закону України «Про нотаріат» (зі змінами) (далі – Закон) Міністерство юстиції України, його територіальні органи проводять перевірки організації нотаріальної діяльності приватного нотаріуса, дотримання ним порядку вчинення нотаріальних дій та виконання правил нотаріального діловодства за певний період.

Підстави та порядок зупинення нотаріальної діяльності приватного нотаріуса встановлені статтями 29¹, 29² Закону.

Відповідно до статті 29¹ Закону нотаріальна діяльність приватного нотаріуса тимчасово зупиняється, зокрема, у разі необґрунтованої відмови приватного нотаріуса від надання Міністерству юстиції України, його територіальному органу в порядку, передбаченому цим Законом, документів для перевірки організації нотаріальної діяльності та виконання правил нотаріального діловодства - до усунення цієї обставини.

Згідно зі статтею 29² Закону рішення про тимчасове зупинення нотаріальної діяльності приватного нотаріуса у випадках, передбачених частиною першою статті 29¹ Закону, приймає керівник відповідного територіального органу Міністерства юстиції України.

Відповідний територіальний орган Міністерства юстиції України зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дня видання наказу про зупинення нотаріальної діяльності приватного нотаріуса письмово повідомити приватного нотаріуса про зупинення його нотаріальної діяльності.

СЕД АСКОД

Міністерство юстиції України

№ 131318/ПІ-А-6228/37.1 від 30.12.2021

Підписувач Горовець Євгеній Миколайович

Сертифікат 3ED5083160DBC59B0400000005E050062F93100

Дійсний з 28.09.2021 22:29:15 по 28.09.2022 22:29:15

Приватний нотаріус зобов'язаний зупинити нотаріальну діяльність з моменту отримання копії наказу про тимчасове зупинення його нотаріальної діяльності.

За інформацією Центрального міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Київ) (далі – міжрегіональне управління) відповідно до пункту 4 частини першої статті 29¹ Закону наказом міжрегіонального управління від 18.07.2021 № 858/6 зупинена нотаріальна діяльність приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Данич О.Ф. з 18.07.2021.

Згідно з пунктом 14 Порядку проведення перевірки організації роботи державних нотаріальних контор, державних нотаріальних архівів, організації нотаріальної діяльності приватних нотаріусів, дотримання державними і приватними нотаріусами порядку вчинення нотаріальних дій та виконання правил нотаріального діловодства, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 17.02.2014 № 357/5, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 17.02.2014 за № 298/25075 (далі – Порядок), перевірка за зверненнями фізичних та юридичних осіб проводиться у межах предмета звернення та повноважень Міністерства юстиції, територіального органу Міністерства юстиції України шляхом витребування від державної нотаріальної контори, державного нотаріального архіву, приватного нотаріуса (особи, яка заміщує тимчасово відсутнього нотаріуса) необхідних документів та відомостей, що стосуються фактів, викладених у такій інформації, та письмових пояснень нотаріуса або з виїздом за місцезнаходженням державної нотаріальної контори, державного нотаріального архіву, робочого місця приватного нотаріуса.

Разом з тим оскільки на момент розгляду запиту зупинено нотаріальну діяльність приватного нотаріуса, провести відповідну перевірку не вбачається за можливе.

Зазначаємо, що згідно зі статтею 87 Закону для стягнення грошових сум або витребування від боржника майна нотаріуси вчиняють виконавчі написи на документах, що встановлюють заборгованість.

Статтею 88 Закону встановлено, що нотаріус вчиняє виконавчі написи, якщо подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем та за умови, що з дня виникнення права вимоги минуло не більше трьох років. Якщо для вимоги, за якою видається виконавчий напис, законом встановлено інший строк давності, виконавчий напис видається у межах цього строку.

Перелік документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29.06.1999 № 1172.

Порядок та підстави вчинення виконавчого напису визначені главою 16 розділу II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22.02.2012 № 296/5, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 22.02.2012 за № 282/20595 (далі – Порядок).

Зокрема, згідно з підпунктом 3.1 пункту 3 глави 16 розділу II Порядку нотаріус вчиняє виконавчі написи якщо, зокрема, подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем.

Підпунктом 1.4 пункту 1 глави 16 розділу II Порядку встановлено, що виконавчий напис вчиняється нотаріусом незалежно від місця виконання вимоги, місцезнаходження боржника або стягувача.

Разом з тим повідомлення нотаріусом боржника про вчинення виконавчого напису чинним законодавством не передбачено.

Слід зазначити, що постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 22.02.2017, залишеною без змін ухвалою Вищого адміністративного суду України від 01.11.2017, визнано незаконною та нечинною постанову Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 № 662 «Про внесення змін до переліку документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів» в частині доповнення Переліку новим розділом «Стягнення заборгованості з підстав, що впливають з кредитних відносин».

Водночас повідомляємо, що Міністерство юстиції України, діючи в межах компетенції, визначеної Положенням про Міністерство юстиції України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 228 (зі змінами), не має повноважень надавати оцінку правомірності вчиненим нотаріусом нотаріальним діям.

Питання щодо визнання виконавчого напису таким, що не підлягає виконанню, можуть бути вирішені лише в судовому порядку.

Відповідно до статті 50 Закону нотаріальна дія або відмова у її вчиненні оскаржуються до суду. Право на оскарження нотаріальної дії або відмови у її вчиненні має особа, прав та інтересів якої стосуються такі дії.

Нотаріус є процесуально незалежною особою і самостійно приймає рішення в межах чинного законодавства України.

Стосовно виконавчого провадження повідомляємо, що відповідно до статті 1 Закону України «Про виконавче провадження» (далі – Закон¹) виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) (далі – рішення) – сукупність дій визначених у цьому Законі¹ органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією

України, цим Законом¹, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

Пунктом 3 частини першої статті 3 Закону¹ встановлено, що відповідно до цього Закону¹ підлягають примусовому виконанню рішення на підставі виконавчих написів нотаріусів.

Згідно з частиною першою статті 5 Закону¹ примусове виконання рішень покладається на органи державної виконавчої служби (державних виконавців) та у передбачених цим Законом випадках на приватних виконавців, правовий статус та організація діяльності яких встановлюються Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Частиною першою статті 26 Закону¹ встановлено, що виконавець розпочинає примусове виконання рішення на підставі виконавчого документа, зазначеного у статті 3 Закону¹:

за заявою стягувача про примусове виконання рішення;

за заявою прокурора у разі представництва інтересів громадянина або держави в суді;

якщо виконавчий документ надійшов від суду у випадках, передбачених законом;

якщо виконавчий документ надійшов від суду на підставі ухвали про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду (суду іноземної держави, інших компетентних органів іноземної держави, до повноважень яких належить розгляд цивільних чи господарських справ, іноземних чи міжнародних арбітражів) у порядку, встановленому законом;

у разі якщо виконавчий документ надійшов від Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів.

Водночас повідомляємо, що повноваження Міністерства юстиції щодо державного регулювання діяльності приватного виконавця визначені статтею 17 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» (далі – Закон²).

Порядок здійснення Міністерством юстиції України контролю за діяльністю приватного виконавця визначено статтею 34 Закону², частиною першою якої встановлено, що контроль за діяльністю приватного виконавця здійснюється Міністерством юстиції України шляхом проведення планових і позапланових перевірок у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

Відповідно до частини третьої статті Закону² позапланові перевірки проводяться на підставі:

заяви приватного виконавця про проведення перевірки;

письмових звернень учасників виконавчого провадження щодо рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця;

неподання приватним виконавцем у встановлені строки звітності чи іншої інформації та/або подання недостовірної інформації.

Слід зазначити, що згідно зі статтею 14 Закону¹ учасниками виконавчого провадження є виконавець, сторони, представники сторін, прокурор, експерт, спеціаліст, перекладач, суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання, особи, права інтелектуальної власності яких порушені, - за виконавчими документами про конфіскацію та знищення майна на підставі статей 176, 177 і 229 Кримінального кодексу України, статті 512 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Частиною першою статті 15 Закону¹ встановлено, що сторонами виконавчого провадження є стягувач і боржник.

Разом з тим, враховуючи положення статей 17, 34 Закону², у Міністерства юстиції відсутні повноваження щодо скасування прийнятих приватним виконавцем рішень, а також зобов'язання його вчинити дії у виконавчому провадженні або утриматись від їх вчинення.

Враховуючи викладене, у разі надходження від учасника виконавчого провадження відповідного письмового звернення щодо рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця Канцедала О.О., Міністерство юстиції проведе позапланову перевірку діяльності приватного виконавця.

Також зазначаємо, що листи Міністерства юстиції України не встановлюють норм права, а мають інформаційний характер.

Перший заступник Міністра

Євгеній ГОРОВЕЦЬ